

Ο Θαυμαστός βίος του Αγίου Σεβαστιανού

[/ Βίοι Αγίων](#)

Ο Άγιος Σεβαστιανός τιμάται κάθε χρόνο από την Εκκλησία μας στις 18 Δεκεμβρίου .

*Σεβαστιανός τῶν πλάνης σεβασμάτων,
Καταφρονήσας τύπτεται τὸ σαρκίον.
Ὑγδοάτη δεκάτη Σεβαστιανὸς ῥοπαλίσθη.*

Ο Άγιος Σεβαστιανός γεννήθηκε στα Μεδιόλανα της Ιταλίας, το 250 με 256 μ.Χ. Οι γονεὶς του τον ανέθρεψαν με μεγάλη χριστιανική επιμέλεια. Καθώς ήταν και από γένος διακεκριμένο, εἴλκυσε την εὐνοία του αυτοκράτορα Καρίνου, που γρήγορα τον ανέδειξε σαν στρατιωτικό. Ἐπειτα, ο Διοκλητιανός τον ἔκανε αρχηγό του πρώτου συντάγματος των πραιτοριανών.

Φιλάνθρωπη ψυχὴ ο Σεβαστιανός, ἀπὸ τη θέση αὐτὴ πολλές φορές υπήρξε προστάτης των φτωχών και των πασχόντων χριστιανών. Πρόθυμα ἔπίσης, βοηθούσε στις ἀνάγκες της Ρωμαϊκῆς Εκκλησίας. Γι' αὐτό και ο πάπας Γάιος του ἀπένειμε τον τίτλο του υπερασπιστῆ της Εκκλησίας.

Ὄταν ὁμως ἄρχισε ο διωγμός κατὰ των χριστιανών, συνελήφθη μια ομάδα

χριστιανών. Ο Σεβαστιανός, προκειμένου να τους εμπυχώσει την ώρα που αυτοί δικάζονταν, προς γενική κατάπληξη όλων δήλωσε ότι είναι χριστιανός. Ο Διοκλητιανός διέταξε το θάνατό του. Και ο Σεβαστιανός δεν άργησε να πέσει κάτω, τρυπημένος στο στήθος από βέλος.

Το σώμα του παρέλαβε κάποια ευσεβής χήρα, η Λουκίνα. Διαπίστωσε όμως, ότι ανέπνεε ακόμα. Αφού τον περιποιήθηκε, μετά από λίγες ημέρες ο Σεβαστιανός ανέκτησε την υγεία του. Αλλά και πάλι επεδίωξε και συνάντησε το Διοκλητιανό και τον ήλεγξε για τη σκληρότητά του. Τότε αυτός διέταξε και τον μαστίγωσαν μέχρι θανάτου. Έτσι, ο Σεβαστιανός έγινε παράδειγμα αγωνιστικότητας για την πίστη «ἄχρι θανάτου» (Αποκάλυψη Ιωάννου, θ' 10).

Ἄπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Συγκλήτου σφαλλομένης παριδῶν τὰ συνέδρια, Σεβαστιανὲ πανολβίαν, συναγείρεις συνέλευσιν, Μαρτύρων ἀληθῶς πανευκλεῶν, σὺν σοῖ καταβαλόντων τὸν ἐχθρόν, μεθ' ὧν θείας συναυλίας ἀξιωθεῖς, φαιδρύνεις τοὺς βοώντας σοι, δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργούντι διὰ σοῦ, πάσιν ἰάματα.